עִילַי

מְבַקֵּר בַּחַוָּה

בְּלוֹרִיָה גוֹרְדוֹן

הַבֹּקֶר עָלָה וְהַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה,
וְעִילַי הַקָּטָן אֶל הַחַוָּה הָלַךְ בְּשִׂמְחָה.
בֵּין הָעֵצִים הֵצִיץ גַּג אָדֹם,
"כִּמְעַט הִגַּעְתִּי, אֵיזֶה חֲלוֹם!"

עִילַי עָבַר בַּשַּׁעַר בְּצַעַד קַלִּיל,
וּפִתְאוֹם כָּל הַחַוָּה נִגְלְתָה מִסָּבִיב.
פָּרָה וְכִבְשָׂה, סוּס וְחֲמוֹר,
תַּרְנְגֹלֶת וּבַרְוָזִים, אֵיזֶה יוֹם אַדִּיר!

"כָּל כָּךְ הַרְבֵּה חֲבֵרִים מְחַכִּים לִי!
בּוֹאוּ נַכִּיר אֶת כֻּלָּם, אֶחָד־אֶחָד אִתִּי!"

“שָׁלוֹם, פָּרָה! מָה קוֹלֵךְ הַיּוֹם?”
“מוּ, מוּ!” הִיא עָנְתָה בְּקוֹל רַךְ וְחַם.
עִילַי צָחַק וְלִטֵּף בְּיָדוֹ הַקְּטַנָּה
אֶת הַפְּרָוָה הָרַכָּה, הַחוּמָה־לְבָנָה.

"שָׁלוֹם, תַּרְנְגֹלֶת! מָה קוֹלֵךְ הַיּוֹם?"
"קוֹד־קוֹד־קוֹד!" הִיא קָרְאָה בְּקוֹל רָם.
סְבִיבָהּ צִיְּצוּ אֶפְרוֹחִים קְטַנִּים,
צְהֻבִּים, רַכִּים וּמְאֹד שׁוֹבָבִים.

"אֶחָד, שְׁנַיִם, שְׁלוֹשָׁה!" עִילַי סָפַר,
וְכָל אֶפְרוֹחַ בְּצִיּוּץ עָנָה לוֹ מִיָּד.